

[Hanne Reintoft.]

også vi har modtaget en støt stigende strøm af henvendelser fra mennesker, der synes, det i og for sig er udmærket, hvis man får de uheldige elementer ud af hjemmeværnet, subsidiært får det afskaffet.

Man kan også nok undre sig over, at det ikke medfører samme voldsomme udladninger, at man helt vil afskaffe hjemmeværnet, for det er i og for sig at gå videre end blot at fjerne de notorisk kriminelle elementer, politiets integration og farligt anbragte våbendepoter. Men som sagt støtter vi meget gerne en fuldstændig afskaffelse, og hvis det kan ophidse mindre, så er det da kun glædeligt for nerverne.

Jeg ved ikke, om ministeren i dag har sundet sig så meget, at der er mulighed for, efter at vi har hørt denne rivende oprensning om vores pragtfulde demokrati, at man kunne få svar på nogle konkrete forhold vedrørende hjemmeværnet, eller om det er at gå for vidt med hensyn til de krav, man stiller til demokratiet her i folketinget. Svarene er, så vidt jeg kan se, ikke urovækkende, og hvis man ikke tør afgive dem, så må det være, fordi der er et eller andet galt.

Jeg spurgte, hvor stor en procent af det aktive hjemmeværnskorpset der virkelig bestod af frivilligt mandskab. Jeg spurgte, om kompagnichefer og andre var forpligtet til at skaffe tilstrækkelig mange frivillige, hvis de ville beholde deres post eller avancere, og endelig ville jeg gerne vide, hvor mange grupper fra politikorpset der som organiseret politi er integreret i hjemmeværnet. Jeg synes, at manglende svar på disse spørgsmål vil give et uheldigt fingerpeg om tilstandene i denne organisation.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Bortset fra de to sidste ordførere, som jeg naturligvis meget gerne vil takke for deres tilslutning, kan jeg jo ikke påstå, at jeg har mødt nogen varm sympati for det forslag, mit parti har fremsat. Det havde jeg heller ikke ventet. Det er ganske klart, at hvis vi i stedet for at diskutere denne begrænsede del af det danske forsvar havde taget en total forsvarsdebat, som vi formodentlig får inden så længe, så havde det været fuldstændig tydeligt, at vort parti har et totalt andet synspunkt på spørgsmålet om betingelserne for Danmarks frihed

end dem, som bliver lagt til rette i den officielle forsvarspolitik, som har mere eller mindre bred støtte i dette ting.

Det forekommer mig derudover, at diskussionen om Danmarks forsvar har et mærkelig spøgelsesagtigt skær over sig. Men alt det kan vi jo komme tilbage til i en anden og større sammenhæng, når vi skal diskutere forsvaret ved en snart kommende lejlighed. Jeg skal derfor blot komme med nogle bemærkninger om dette forslag for at svare de ordførere, som har fremført en lang række kritikpunkter.

Jeg skal for det første om fremsættelsestidspunktet sige, at dette forslag er et led i en række af flere forslag om forsvarsspørgsmål, vi har tænkt os at fremsætte. Sidste år fremsatte vi, som man vil erindre, et forslag om forsvarets afskaffelse over en 3-årig periode, og vi har naturligvis ikke tænkt os at lade den sag ligge. Men vi forfor på samme måde, som regeringen har for skik: hvis der kommer et forslag frem, som man ikke synes giver et passende grundlag for en debat, så fremsætter man et andet for at få debatten gennemført. Nu lykkedes denne sammenkædning ikke, og derfor får vi tage debatten igen i dag.

Jeg vil gerne præcisere vore principielle synspunkter på dette afsnit af det danske forsvar. Det vil erindres, at inden 1939, hvor et forsvar af hjemmeværnstype, som man ser det for sig nu, eller skal vi sige et hjemmeværn som led i beredskabet — for nu ikke at komme til at sige et eller andet, som er militærteknisk forkert — måske havde haft væsentlig mere berettigelse, da havde man ikke oprettet et sådant korpset. Inspirationen til det er givet opstået ved erfaringerne fra modstandsbevægelsen. Der er ikke skygge af tvivl om, at det var derfra, håbet eller ideen om et hjemmeværn er udgået, og det var også i vid udstrækning modstandsbevægelsens medlemmer, der som de første trådte ind i korpset. Men det er min opfattelse, at man i virkeligheden ikke har haft noget præcist sigte med dette korpset og dets inkorporering i den samlede danske militærorganisation, og specielt at udviklingen i den grad er løbet fra det, at vi må se realistisk på spørgsmålet og ikke blot hænge os i, at det var en galant videreførelse af en galant tradition.

Et hjemmeværn kan efter min opfattelse